

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR IPAROSREND TÁRSADALMI LAPJA

Előfizetési díj egy évre:
Tagoknak 3.50 P
Pártoló tagoknak 7.— P
Intézményeknek 40.— P

Alapító főszerkesztő:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII. Rottenbiller-utca 20—22. sz.
Telefon: 424—981

Szeretni tudjak!...

Add Uram, hogy szeretni tudjak! . . . A karácsonyi kis Jézustól boldog ünnepeket, boldog újévet kíván nekem mindenki. Teljesítsd jókívánságaikat úgy, hogy add Uram, hogy *szeretni tudjak*.

Nemcsak akkor, ha valami vagy valaki kevélységet táplálja, hiúságotat legyez. Nemcsak azt, ami ösztöneimet ingerli, hangulatomba, érzelmeimbe beleillik. De nem is csak azért, hogy általában szerethessék, mert szeretni jó, édes, boldogító. Ezek mind az ösztönös, érzéki embernek *önmagá felé* nyúlásai, *önimádása!* Szeretem azt, ami nekem, önző lénynek jó, érdekeimnek megfelel.

De szeretni tudjak *mást!* Függetlenül attól, hogy az ösztönös énnék, érzelmeimnek, érdekeimnek megfelel-e! Szeretetemnek az alapja abban a másban legyen. Szeretem azért, mert megérdemli; azért, mert rászorul; azért, mert kötelességem; azért, mert férjem vagy feleségem; azért, mert őt szeretni isteni parancs; azért, mert így szeretni az igazi emberi életcél, élet-kiteljesedés, Istennek tetszése, Krisztus öröme. Szeretni százszor is, önző ösztöneim, érzelmeim, érdekeim ellenére is.

Szeretni *eszmét, ideált, intézményt*, rendet, rendszert, igazságot, szépet, jót, szentséget önzetlenül, áldozattal, lélekből, belátásból, meggyőződésből, akarathál. Szeretni hálára nem számítva, hálátlanul, melletted is; hűségesen akkor is, ha látszólag szeretetáldozatom eredménytelen. *Szeretetem alapja* nem a szív, az érzelem, ösztön, érdeke, de *belátásom, ítéltelem, meggyőződéselem, akaratom, tevékenységem*, áldozatom, önmagamtól adás, Krisztus példa-utánzás, Isten. A nap másodpercenként 4 millió tonna anyagot, naplényeget sugároz, dob ki magából. Ebből él a föld, ez a sugara, fénye, világossága, melege, termése, gyümölcse. Én is sugározok ki magamból *önzetlen szeretetet* másokért, hogy abból éljenek, fényénél lassanak, értsenek, belőle érjenek, fejlődjenek, teremjenek.

Tanuljak meg szeretni! Boldog új esztendő!

Elefánttorony vagy rablótanya?

Visszavonulnak elefántcsonttoronyú váraikba — szokták volt mondani azokról az egészen jómódú, egészen függetlenül élni tudó emberekről, kik minden *közéleti tevékenységtől visszavonulva*, túlzott érzékenységiük, csak önmagukkal foglalkozó világnézetiük és nem mélyen járó ismeretiük s ítélőképességük miatt megundorodva az emberek úgynevezett hitványságától, hálátlanságától, váraikba, önmagukba zárkóznak és az „odi profanum vulgus“ jelszava szerint a világtól teljesen elzárkózva csakis önmaguknak, önmagukért élnek. Azokról pedig, akik az emberi hitványságban nagyszerűen tudnak hajózáni, ez emberi gyarlóságokból kitünő egyéni üzletet kötnek, itt érzik magukat jól, itt kapnak erőre, innen gazdagodnak dagadtra, azt szokták volt mondani: *rablótovagok*, hiénák, kik titkosnak hitt tanyáikról, barlangjaikból beléröhögnek a világba!

Sem egyik, sem másik! *Hanem a betlehemi barlang, a názáreti ház és a kereszttel megszentelt Golgota*. Ezek az új világ mintaképei, példái. Krisztust az emberi közösség barlangistállóba szorította, a királyi önzés gyilkosokat bocsátott Rá, a főpapi góg keresztfáig üldözte, a pilátusi gyávaóság halálra adta. És még sem azt mondta: Gyűlölöm a hálátlan népet, a hitvány közéletet! Hanem: Szánom a sereget! . . . Telepítsétek le! . . .

Krisztusi szeretet, krisztusi *közösségszolgálat* győzte le a pogány világot. *A komoly krisztusi világszemlélet*, melynek szeretet-indulója így hangzik: „Atyám fia! Szóljak bár az angyalok és emberek nyelvén, ha szeretetem nincs olyanná lettem, mint a rezgő réz és a pengő cimbalom. Legyen bár jövődőlő tehetségem és tudjak minden titkot és tudományt. A szeretet tűrő, kegyes; a szeretet nem irigykedik, nem keresi a rosszat, nem fuvalkodik fel; a szeretet mindent elvisel, mindent elhisz, mindent remél, mindent elszenved. A szeretet sohasem szűnik meg!“

Tanulj meg így szeretni, közösséget szolgálni! Boldog újesztendő!

Álarcos farsangi komédia

Megszokott emberi életformánkat, életmódotkat nevezem így!

Farsang. Elég szomorú tapasztalatunk van arról, hogy az ember életében mit jelent farsang vásárnapja, a három farsangi nap. Amikor az ember sok minden törvényt félredob, gondolkodást félretesz, lelkiismeret elaltat, átadja magát még csak nem is az ösztön, hanem a mesterségesen elrontott és kielezett érzékek hatalmának, szolgálatára s a tömeghisztéria uralmának. és hogy elvadásása miatt ne kelljen szégyenkeznie, álarcot tesz fel, hogy személyét fel ne ismerjék s így ismeretlenül, de annál korlátlanabban „mulasson”.

Komédiának nevezem. Mert ugyancsak komédia, „színészkedés” az egész. A színész játszik valamilyen szerepet, melyet számára írtak, ennek eljátszását előírták. Fialat ember élete is sokszor csak ilyen komédia: szerep, melyet mások előírnak számára. fülébe sugdosnak, képezeltebe, fantáziájába belebeszélnek, érzelmeit ráusztítják. Sem az ösztön törvényeinek, sem a természet törvényeinek, sem Isten parancsolatainak, sem maga, szülei, társadalma, fajtája, nemzete igazi szükségleteinek nem felel meg az az életmód, életforma, élettevékenység, amelyet folytat.

Álarcosnak nevezem, azaz ismeretlennek. Nemcsak mást nem ismerek meg, hanem magam sem ismerem meg önmagamot. Magamnak is nagy ismeretlen vagyok. *Milyen vagyok?* — kérdezhetem magamat. És bár csak kérdezném magamat! Azt fogom találni, hogy nem olyan vagyok, *amilyennek mutatom magam.* Mert hiszen álarcot teszek fel, midőn a világ felé fordulok. Mutatni akarom magam ilyennek vagy olyannak. Olyan álarcot teszek fel, úgy akarom mutatni, hogy az emberek azt higgyék rólam: igaz vagyok, becsületes vagyok, ügyes vagyok, szép vagyok, gazdag vagyok, jelleme vagyok stb. . . . No, de egészen biztos, hiába

teitem fel ezt az álarcot! Mert a száz az egy ellen, hogy az emberek nem olyannak mondanak, de még csak nem is olyannak hisznek, amilyenek én az álarc által mutatni akarom magamat. Hát akkor talán olyan vagyok igazában, amilyenek az emberek magukban megismernek és elismernek? Hát nem olyan és Isten mentsen tőle, hogy lényemben valóban olyan legyek, amilyenek az emberek valóban mondogatnak. Az emberek mindig rosszszájúak, gyanakvók, roppant csekély ítélőképességgel rendelkezők. Önmagukat sem ismerik, hogyan akarhatnak tehát mást ismerni. Bizonyos, hogy az igazi kép lényemről sokkal jobb, mint amilyent az emberek festergetnek rólam.

Hát milyen vagyok voltaképp? Olyan sem, amilyenek én belülről magamat hiszem. Először azért nem, mert tele vagyok önszeretettel és mindig hajlandó vagyok magamat jobbnak tartani, mint amilyen vagyok és nyugtalankodó lelkiismeretemet vegy elhallgattatni vagy egyszerűen olyan zajt teremteni, hogy szavát meg ne halljam. Másodszor azért nem, mert nincs elég kritikai érzékem, biztos ítélőképességem, szerzett tudásom ahhoz, hogy saját lényemet, voltomat magamtól elvonatoztatva kívülállón szemlélmi, megítéli, megismerni tudjam. Önismeret a legnagyobb tudomány és minden más életfoglalkozásnak az alapja. Már a régi görögök is ebben a mondatban találták a bölcsesség alapját: „*Ismerd meg önmagadat!*”

Milyen vagy tehát? Egyelőre csak a jó Isten tudja. De az Ó kegyelmével, felvilágosításával magad is minél szorgosabban kutasd lényedet, gondolataidat, szándékaidat. Olyan vagy, mint a többi ember nagyjából. Kutasd tehát *általában az embert!* Kutasd, ismergesd általában a testi, lelki, szellemi embert. Ezzel a tudással, ismerettel fordulj azután saját lényed felé.

Ismerd meg önmagadat! Boldog újesztendőt!

Családfa

A minap egyik este a manapság szereplő emberek: tudósok, művészek, miniszterek, polgármesterek származásáról, családjáról beszélgettünk. Egymásután felsorolva ezen szereplő közéleti nagyságokat, újból és újból ráismertünk arra az igazságra, hogy legnagyobb részük *iparos családból, kézműves műhelyből* elindulva került mai pozíciójára. Édesapja még kézműves, iparos volt. A kézműves család, az ipari műhely *egy generációban három társadalmi réteget* ölel magába, mint elindulás, mint átmeneti állomás és kitaljesedés. A paraszti sorból kikerülő fiú iparostanonnak szerződik le. Felszabadul, mester lesz. Manap már — sajnos — csak egy leánya és egy fia születik és mind a kettőt makacs következetességgel átteszi a tisztviselőtársadalomba. Fiát „úrrá” neveli, lányát „úrhoz” adja feleségül. Három társadalmi réteget ölel fel! Saját társadalmi rétege sajátmagában *kihal* és elpusztul, óriási kárára a fajtának, a nemzeti gazdaságnak, a nemzet szociális helyzetének, a nemzeti társadalmi alapbiztonságának.

Különösen most jutottunk a családfákhoz, mivel a zsidótörvény mindannyiunkat kényszerített arra, hogy a családfánkat nagyszülőnkig, illetve dédszüelőnkig állítsuk össze. Mennyi *tanulság* van

egy ilyen családfa szemléletében. Mennyi *indíték* arra, hogy családomhoz közelebb kerüljek, őseimet megbecsülni tanuljam. Atőroklődött tulajdonságomat bennük szemrevételezzem, életüket, munkájukat ismerni, becsülni tanuljam. Munkájuk, törekvéseik eredményeit megőriznem, általuk és tőlük rám örököül hagyott házhoz, bútoradarkokhoz, földhöz ragaszkodjam, ha azt elvesztették, visszaszerezem. Tudatosan belekapcsolódom családfámon keresztül a generáció és fajtám áramlásába. Gyakorlati tegeym életemben második legényegyleti jelszónkat: „*Elődeink értünk éltek, mi éljünk azokért, akik utánunk következnek!*” Állítsuk össze a családfánkat! Lehetőleg dédnagyszülőnkig. Fiaink remélhetőleg az élet mind magasabb szintje felé sodródnak, már csak okmányilag is, ki tudja, mikor lesz szüksége erre a családfára? Gondolkodjak a családfáról s ha írni akarok róla, az Új Nemesség kész örömmel bocsájtja hasábjait rendelkezésre!

**Krisztus szocialis
királysága jöjjön!
el a Te országod.**

Uj világkép

Azt mondja a csillagászat jóslata, hogy a nagy csillagászati év fordulóját az egész természet megéri. Lázongások, forradalmak, földi és emberi forrongások és katasztrófák kísérik az évforduló idejét. Hát valóban ezeket a tüneteket látjuk az egymásután következő két világháborút is idesorolva. A régi világ bomlik összes eresztékeiben és nagy vajdaságok és küzdelmek közepette születik meg az új. Az emberi élet minden területe részt vesz ebben a forradalmi átalakulásban: a természettudomány, orvostudomány, csillagászat, nemsokára az egész filozófia, közgazdaság, irodalom, művészet, politikai formák, világnézeti elvek.

A világ urának teremtett ember keresi mind-ezeknek a *miért*-jét. Lázás sietséggel gyártják az eddiginél kétszer nagyobb átmérőjű messzelátót, hogy, ha lehet, beletekintsenek a *világegyetem* még nagyobb mélységeibe, esetleg pásztázzák egészen a határáig. Lázás sietséggel gyártják a fantasztikusnál fantasztikusabb gépeket, melyekkel belátni akarnak a világ legkisebb egysége: az *atomnak* mélységébe, szerkezetébe, titkába. Amit már e téren elértek, valóban forradalmi eredmény és ha az atom területét teljesen felmérték, tisztázták, fantasztikus sorsfordulás indul meg az emberi élet egész vonalán. A világot alkotó természetes anyag legkisebb egységét, alapját az atom szolgáltatja. Feltárásanak százféle *gyakorlati eredményeiből* egy párat felsorolunk.

Az atomfelbontás, az atomrombolás eredménye közé tartozik az élet *idő* megállapítása. Száz gramm uránérének 79 millió esztendőre van szüksége, hogy egy gramm ólom *származzék* belőle. Ha tehát ólmot találunk a földben vagy veszünk kezünkbe, visszafelé tudunk számolni addig a határig, mikor az ólom még uránére volt. Egy bizonyos darab urántartalmú ásvány életkorát egyszerűen úgy kaphatjuk meg, ha százalékos ólomtartalmát 79 millióval megszorozzuk. A *föld életkorára* megállapíthatjuk ebből, hogy a Föld szilárd földkérgének kialakulása óta legalább háromezermillió évnek kellett eltelnie. Ilyen nagyjelentőségű eredmény várható a *biológiában*, az élettanban. A rákos daganatok gyógyítására megfizethetetlenül drága rádiumot használunk. A mesterséges rádióaktivitás révén ma már rádium helyett *rádióaktív* változtatott közönséges elemeket használhatunk. Ha az élőlények szokásos táplálékainak elemeit is rádióaktívvá tudjuk tenni, a biológus tudós eddig nem is álmodott módon tudhatja a táplálék útját a szervezetben figyelemmel kísérni és sok hipotézisre és sok titokra tud majd ezáltal felelet adni.

Az élő szervezet legkisebb egysége és titka: a *sejt*. A sejt részei közül a sejtmag többi alkotórésze mellett azokat a „*géneket*” is tartalmazza, amelyek

az élő szervezet tulajdonságait is hordozzák. Apától, anyától származó sejtben és sejt által öröklődnek az apa és anya tulajdonságai a gyermekekre. Az atomrombolás megtanított arra, hogy ezeket az öröklendő tulajdonságokat is meg lehet változtatni. Az atomokat romboló anyagokkal a sejtmagokat is meg lehet támadni és belőle egy-egy nem kívánatos tulajdonságot hordozó, átszarmaztató „*gént*” kilökní, kipusztítani. Ime, mesterséges úton lehet majd *emberi tulajdonságokat* is megváltoztatni.

Az atomismeret és atomrombolás akkor jelent igazán forradalmi újítást, amikor sikerül általa az atomban szunnyadó irtózatoss *energiát felszabadítani*. Tudjuk azt, hogy a nap belsejében 40 millió fok hőség van. Ezt az irtózatoss hőséget az a körülmény szolgáltatja, hogy ott a nap belsejében az atomok felbomlanak, sőt még az atom magja is porrá török és ebből a felbomlásból szabadul ki az az irtózatoss energia, amely másodpercenként 4 millió tonnát dob ki a napból a világűrbe. Egy gramm rádium egy óra alatt olyan energiát sugároz ki, amellyel egy másodperc alatt a víz hőmérsékletét a fagypontról a forpontra lehet emelni és ezt az energiát napról-napra kifejti anélkül, hogy sugárzási ereje csökkenne. A sugárzás következtében beálló anyagvesztése is alig észrevehető, hiszen 1580 évnek kell eltelni, amíg egy gramm rádiumból sugárzás által elvesztett súlyvesztés miatt fél gramm rádium lesz. Egy gramm uránból pedig éppenséggel 4,5 milliárd év múlva lesz fél gramm urán. Ha egy gramm rádium vagy urán ilyen irtózatoss energiát sugároz ki ilyen hosszú időn keresztül alig észrevehető súlyvesztéssel, mi lenne akkor, ha ezen grammoknak energiáját úgy tudnók az atomrombolás következtében felszabadítani, hogy teljesen akaratunk szerint vehessük gyakorlati céljaink használatába, 1 gramm tömeg anyaga annyi energiát jelentene, amennyit ma 3000 tonna szén fejleszt az elégségnél. Persze, nagy veszedelem is áll itt, mert, ha sikerül is egy atom energiáját felszabadítani, egyelőre kiszámíthatatlan az a hatás, amit ez az esemény a környező anyagokra jelentene. Könnyen megtörténhetne, hogy egész bolygónkat magával rántaná a robbanása.

Most minden figyelmünk a háborúra irányul, a tudomány, technika, kémia legnagyobb részét a hábarú szolgálatában áll. Ha ez a szörnyű lidérc elműlik felőlünk, minden figyelem ismét az élet titkai, a tudomány feltevései felé fordul és a végtelen hatalmú, tudású és böles Isten gondolatait legközelebből talán *az atom mélységeiből* fűrkészhetjük ki. És ez a tudásunk mind közelebb segít bennünket ahhoz a küldetéshez, amit Isten az ember elé szabott: Neked adom a teremtett világot! Hajtsd hatalmad alá és uralkodjál rajta!

Mit mondok a betlehemi kis Jézusnak

— Faragó László —

Ma, amikor az „új Európáért“ tombol a harc, amikor az orosz hőmezőkről is teljes szeretetével gondol családjára, testvéreire a harcoló honvéd, a szeretet ünnepén, születésed napján, kis Jézus, szüless meg újra minden emberben, hogy végtelen szereteted szébbé és jobbá tegye a világot.

Látod, az emberek tele vannak köddel, képzelődéssel, érzékenykedéssel, anyagiassággal, gyűlölettel, de igazság, szolid erény az kevés van bennük.

Emberek! Önszereteteiket ne érintse senki, mert különben felhagytok a legszentebb érdekek szolgálatával. Ha megkritizálják törekvéseiteket, el bírjátok felejteni Istent, mert magatokat keressétek. Küzdjünk a hiúság, az érzékenykedés, gyűlölködés sokféle rejtett alakja ellen. Legyünk áldozatosak, tudjunk áldozatot hozni, mert áldozatot hozni minden léleknek ékessége és szépsége. Az áldozat főnségén, mely oly gyakori, vizsgálatlanul meg a lelkünk, s az áldozat biztosítja igazán a világ számára a keerszténységet.

Kis Jézuska! Itt vagyok a karácsonyfa előtt, üres kézzel, nem hoztam Néked földi értéket, aranyat, kincset, de elhoztam szívem minden szeretetét. Szüless meg bennem is újra. Mindent megteszek, hogy jobb, puhább jászolod legyen, mint volt legelső bölcsőd. Mi ketten legyünk együtt, hidegben, melegben, hóban, fagyban, az élet nehéz küzdelmeiben, mert nekünk kettőnknek minden sikerül, mert kettőnknek semmi sem lehetetlen. Engedd továbbra is fognom a Te picinyke kezéd, hogy az élet vihariban csónakommal kikerüljem az örvényt, ne ütöközök zátonyba, a hullámok ne borítsák fel esőnókomat, a lelkem léket ne kapjon.

Köszönöm Néked kis Jézuska, hogy a Legényegyletbe vezetted, ahol megtanultam az élet értelmét, a szeretetet, a magasztosabb és szebb lelki világ kialakítását magamban és embertársaimban. Szüleimtől távol, ott találtam meg újra a családot, az együttétartozást valakikkel és a közös munka, a közös problémák még közelebb hoztak egymáshoz, egyé forrasztottak Kolping-testvéreimmel. Kérlek, vezess egyletünkbe ezután is még sok dolgozó ifjút, akik magukévá teszik az egyleti eszmét és akik lelkesedni tudnak érte és bátran, habozás, félelem nélkül kiállnak a küzdő porondra, fiatalos hévvel, kellő felkészültséggel, töretlen erővel tudnak harcolni Krisztus földi igazságaiért.

Ma, a szeretet ünnepén, köszönetet kell mondani egyletünk bölcs vezetőjének, azért a sok atyai tanácsért, amivel ellát minket és belénk neveli: merre van felfelé, akiknek szava lelkünk sok keserves negatívumán folytonosan győzni segít és eligazít, ha szakadékos vidéken eltévedünk. Adj sok fizikai és szellemi erőt neki, hogy még sokáig vezethesse bölcsen a Legényegyletet. Add, hogy az egyleti közösségben mindenki kölcsönösen segítse, megértse és kezé segélynyújtóan tartsa testvére felé. Az élet viharában, küzdelmeiben egyletünk, mint mentővár, a tudás, az életrehatás és szeretet iskolája álljon a dolgozó fiatalság számára, amelyen „a pokol kapui sem vesznek erőt“.

Kis Jézuska! Vezérelj haza épen, egészségesen, az otthonától, családjától elszakított, messze

orosz földön értünk küzdő testvéreinket. Adj nekik néhány csendes órát, hogy gondolatban, lélekben itt legyenek közöttünk. Add, hogy minél hamarabb keblünkre ölelhessük őket és kéz a kézben vigyük tovább az egyleti eszmét, az ideált.

Utolsó kérésem, kis Jézuska, hogy világosítsd fel az embereket, hogy csak a Te picinyke kezéd fogva lehet eredményt elérni és végre a Te szavad az egyedüli igaz szó. Csituljon el hős a harc, melyet Nélküled reménytelenül folytatunk és alakuljon ki az „új világ“, ahol Krisztus Királysága valósul meg. Énekelje végre sok bűnhődés után együtt az emberiség, hogy: „Dicsőség mennyben az Istennek, békesség földön az embernek“.

Valahol Oroszországban

Bajtársi szolgálat. — Tábori levelek.

A Központi Katolikus Legényegylet Bajtársi Szolgálata ebben az esztendőben a Mikulás-estét nem az egyletben rendezte meg, hanem kivonult az 505. számú hadikórházba, hogy sebesült katonáink arcára mosolyt varázsoljon és kis műsor keretében ossza ki azokat a szeretetesomagoakat, amelyeket az egyesület tagjai és a napsugarak nagy szeretettel készíttettek össze. A hatalmas tornatermet zsúfolásig megtöltötték a sebesült katonák, akiket először Teiszler Ferenc üdvözölt a Bajtársi Szolgálat nevében. Kálló Ferenc szavallatát, Emőd Ödön és Soltész József magánszámait, Kiss Margit népi költeményeit nagy élvezettel és örömmel hallgatták sebesült katonáink. Az óbudai Katolikus Legényegylet szájharmonika zenekara is közreműködött Wanczel Oszkár vezetésével. Az ő műsorszámuk is hozzájárult a vidám hangulat keltéséhez. Az ünnepi beszédet Lehmann Imre prefektus tartotta.

Műsor után több, mint 300. esomagot osztottunk ki. A katonáknak igen jól esett a figyelem, örömmel bontogatták a kis piros zacskókat, amelyben cigaretta és sütemény volt. A jelenlévő katonákon kívül az egyesület tagjai és a napsugarak megajándékozták a sebészeten fekvő legsúlyosabb sebesülteket és elbeszélgettek velük. A betegek igen örültek annak a közvetlen kapcsolatnak, amelyet a Központi Katolikus Legényegylet Bajtársi Szolgálata tagjai és a fronton küzdő vagy pedig itthon sebesülten fekvő katonák között megteremtett.

A sebesült katonák alig akarták elengedni látogatóikat, meg is ígértették velünk, hogy alkalmadtán újra eljövünk közéjük. A Bajtársi Szolgálat minden egyes tagja igen jó érzéssel, örömteli szívvel tért haza a hadikórházból, hogy jó munkát végzett.

Tábori levél.

Ballagi Béla tizedes.

Nem nagyítok, amikor a katona lelkét a gyermekével hasonlítom össze, mert a legkisebb dolog is kizökken a rideg nyugalomból a harcedzett katonát és a legnagyobb örömet okozza neki.

Ami otthon természetes és mindennapi, az itt rendkívüli. Eppen ezért a legesekebbrebb figyelmeseknek, vagy kedveseknek úgy örülünk, mint a gyermek a régen óhajtott játéknak.

Hogy mik ezek az örömök? Hát arról az otthonlétőlnek fogalmuk sincsen, hogy milyen izgalommal és lelkesedéssel várjuk és fogadjuk a postát. A pénz levélhordót nem várják odahaza különben. Mindenki tudja, hogy a főhadnagy úr ma este repülővagy vonatpostát hoz. Amikor pedig megérkezik; az irnokok lóhalálban futnak az irodába, hogy minél előbb kioszthassák az oly nagyon várt leveleket. Fénylenek a szemek, kipirulnak az arcok, ha a jólismert kedves kézvonásokat felismerjük, amikor a nevek felolvasásakor kézhez kapjuk a rózsaszínű lapokat és leveleket. A képesújságok pedig egyenesen csemegének számítanak. De bizony log a szegény honvédek az orra, ha nem kap hazulról hírt. Napokig alig lehet szavát hallani. Csak akkor nyugszik meg, ha a legközelebbi postával neki is megérkezik a várvavárt levele. Csak hát néha beigazoldik annak a népszerű dalnak a sora, hogy „muszkaföldön lassan jár a posta”, mert bizony három hét is beletelik, mire ideér a posta. De már az is előfordult, hogy három nap alatt ideérkezett a hazai küldemény. Pedig 2000 km nem kis távolság.

A másik nagy öröm: a néhanapján az első vonalba is ellátogató frontmózi, amivel a haditudósító század kedveskedik nekünk. A kolchos tisztára takarított és jelenleg garáznak használt istállóját hirtelen filmszínházzá nevezték ki. Az előadás előtt a hangszórós autó pattogó indulókat és friss csárdásokat játszik, ami a „sztalinorgona” és az ágyúbömbölés hangjaihoz szokott honvédfüleknek jól esik. Az ülőhely nagyon szegényes, mert a két padon kívül — ami a tiszt uraké — a többi hely a földön van. De ez nem számít, hiszen a hazai kényelmet már régen elfelejtettük. Fontos, hogy peregjen a film. Pereg is a keskenyfilm és egy tavaszi Magyar Hírdóval kezdődik az előadás, majd pedig a „Szücs Mara házasságá”-nak kedves jeleneteiben gyönyörködünk. A régenlátott kedves arcok és ismerős tájak régi emlékeket elevenítenek fel bennünk. Teljesen otthon érezzük magunkat és csak az elszibbadt lábunk figyelmeztet, hogy nem kényelmes zsöllyében ülünk, hanem a földön és nem otthon vagyunk, hanem a fronton, 10 km-re a Dontól, ahol a kérlelhetetlen halál kaszája suhog az emberek feje felett.

Amikor pedig vége van az előadásnak, mindnyájan egy kedves estének az emlékével hagyjuk el a „filmszínházat” és a fejünk felett elhúzó Martin harsogó dübörgése mellett kívánunk egymásnak „bombamentes jóéjszakát”.

Tábori levél.

Seidl Ferenc honvéd.

A gyönyörű szép templomokat, amelyeket az istenfélő orosz nép épített, mindenre használták, csak éppen arra nem, amire a régiek szánták. Elszorul az ember szíve, amikor egy ilyen templomba belép. Mindenütt meglátszik a gyалázó kéz, mely nem nézett semmi szentséget, hanem porig aláza

a legszentebb dolgokat. Láttam a vallásától elidegenített fiatalokat, akik csak értelmetlenül álltak, amikor mi magyar honvédek térdreborultunk az Urfelmutatás magasztos, szent perocében. Az a nagy nyomor, amit itt láttam, minden képeletet felülmúl. Láttam csontig lesóványodott öregeket, félig meztelen gyermekeket, akik sírva könyörögtek egy kis kenyérért. Ez az a híres szovjet paradicsom! Ennyyi gazság és kegyetlenség láttán nem lehet csodálni azt a lelkesedést, amely bennünket elfog, ha meglátunk egy égő szovjetrepülőgépet lezuhanni vagy mást, ami az oroszok vereségét jelenti. A magyar honvéd behozta ismét erre a helyre a keresztet, a kereszténység szent jelét és mindenütt ott látható, ahol a magyar honvéd diadalmasan elhalad. Reméljük győzelemünket, melyet a szovjet felett aratni fogunk. Isten áldja!

Tábori levél.

Koleszár Ferenc örvezető.

Méltóságos Elnök Úr! Kedves Barátaim! A bajtársi szolgálat nevében küldött lapot megkaptam, amelynek nagyon örülök. Örömöm ki sem tudom fejezni, azért hogy tanubizonyágat tettek a Kolping testvéri szeretetnek s egy üdvözlőlappal felkerestetek. Köszönöm, hogy imádkoztok a magyar hazától messze, távol idegenben küzdő honvédekért. Tudom, hogy minden bajtársam azért harcol, hogy otthon sebb, boldogabb jövő legyen biztosítva mindnyájunk számára. Kérem az Isten áldását a bolsevizmus elleni harcunkra. Kolping testvéri üdvözlömet küldöm mindenkinek.

Tábori levél.

Szakály László örvezető.

Kedves Barátaim! Szíves elnézésteket kérem, hogy csak most válaszolok kedves leveletekre. Nem hanyagságból tettem, hanem időm nem volt, mert püföltük a muszkát. Azért gondolatban mindig veletek vagyok. Sajnos a céhek munkájában és a bálakon nem vehetek részt. Nagyon fogok örülni, ha a karácsonyi ünnepeket otthon, a ti körötökben tölthetem el. Itt harcoló bajtársaim üdvözlötét tolmácsolva, Kolping testvéri üdvözléssel köszöntök mindekit.

Tábori levél.

Kecskeméti József tizedes.

Méltóságos Uram, Szeretett Elnök Úr! Köszönöm, hogy megemlékezett rólam, a napokban meglatogatott az egyletből Lehmann főtisztelendő úr. Látogatása nagyon meglepett, de nagy szeretettel fogadtam, mert már olyan régen nem találkoztam egyletiekkel és már úgy vártam, hogy valaki meglátogasson. Ne tessék haragudni, hogy nem írtam ilyen sokáig, a frontról írtam egy tábori lapot, de nem kaptam rá választ, röviddel utána pedig megsebesültem és közel egy hónapig tartott, az út hazáig és még, mikor ideérkeztem, súlyos beteg voltam. Az a sok megpróbáltatás, amelyen keresztülmentem, úgy megviselte az idegzetemet, hogy még mindig nem találtam meg magamat. A sebesülesemből lassan már felépülök, már most járni is tudok. Előreláthatólag 10—15 napig leszek még a kórházban és utána jön a régenvárt egészségügyi szabadság 4 hét és utána? Lehet, hogy újból a front, de az is lehet, hogy leszerelek. Kedves Testvérek! Engedjétek meg, hogy egy néhány szavam, illetve kérésem legyen hozzátok. Én, aki már másodízben jártam azt a földet, ahol az Isten és a szeretet ismeretlen fogalom, és láttam szennyes, zuhlött életüket,

kérlek titeket, istenfélő ifjú magyar testvéreket, hogy az már a ti munkátok eltaposni és felemelni őket. Az elesetteket újból istenfélő emberekké nevelni. Ti, akik még nem voltatok ott, nem is tudjátok elképzelni, hogy mi van ott. A templomok és plébániák, ahová egynéhány évvel ezelőtt tisztalelkű emberek jártak hálájukat leróni Istennek, ma romhalmazok. Megszentelt oltáraitak hóhérekzekek rombolták le. Képzelték el, ha ezek az istentagadó hitelenek jöttek volna el mihozzánk és a mi szent hitünket és oltárainkat is így rombolták volna le. Kérlek titeket Kolping testvéreim, hogy ettől mindig és mindenkor védjétek meg e szent hazát. Meleg szeretettel üdvözöllek titeket Kolping testvérek.

Tábori levél. Mosó József tizedes.

Hat hónapja, hogy elkerültem szép magyar Hazából. Hét hónapja, hogy nem vehetek részt a hétfői gyűléseken, mely szívügyem volt. Nem hallhatom Elnök Atyám előadásait, melyek a lelkekben kialakították a keresztény és Krisztushoz hű iparos egyéniséget. De amit a Legényegyletben kaptam, azt itt kint, messze idegenben is kamatoztatom és igyekszem legényegyleti ügyünknek bajtársaimat megszerezni. Mivel most olyan távol vagyok és hiányzik a legényegyleti nevelés, az a gondolat, hogy egy új, keresztény, boldogabb magyar jövőért harcolok itt kinn a vérzivatáros földön, boldoggá tesz és buzdít a jövő munkájára. Bízom abban, hogy ebben a felfordulásban Kolping szellemben nevelkedett lelkek megnyugvást talál az Új Nemesség útján és összeköttetést kap a szociális igazságért harcoló egyletben dolgozó testvéreimmel. Isten áldja a tisztas ipart!

Tábori levél. Frecot György honvéd.

Örömmel olvastam soraitokat, mert tudom, hogy a mostani magyar ifjúságnak ilyennek kell lenni, ha győztesen akarunk kikerülni ebből a világot formáló nagy-nagy forrongásból. Nem is jutott talán soha szebb és nemesebb feladat az ifjúságnak, mint manapság, ébren őrködni a haza és az otthon tűzhelye felett, hogy ahhoz semmi szenny és ármány hozzá ne férhessen, bármilyen tetszetős külsőben jelenik is meg és bármennyire is boldogságot és szebb jövőt ígér. Mert nektek tudni kell, hogy mely hazug és melyik a nemes, melyik ígér szép szavakba öltöztetett kárhozzátó jövőt. Most rajuk le egy új magyar jövőnek az alapkövét. De ebben a munkában a magyar ifjúságnak egygyé kell olvadni és nem szabad engedni, hogy gonosz kezek ezt az egységet bármi módon megbontsák és ezáltal megássák ennek az alakuló szebb magyar jövőnek a sírját. Tehát álljatok részen és pontosan teljesítsétek a kötelességeket, hogy győztesen kerüljünk ki ebből a világegészből. Kolpingfiú üdvözlettel.

Tábori levél. Kárpáti Béla honvéd.

Itt a messze távolban édes hazámtól, idegen földön olvasgatom az Új Nemesség legutóbbi számát és gondolatban köztetek járok. Ott, ahol dolgoztunk mink is nemrég és ahonnan a haza elszólított bennünket. Nektek kedves barátaim szívből kívánom, hogy egygek tudjatok lenni a munkában, szórakozásban és mindenben, mert csak így lehet megoldani azt az óriási feladatot, mely miránk ifjakra vár. Most érkezett el az ideje annak, hogy egyletünk betöltse azt a hivatást, amire három évvel ezelőtt munkával szeretett Elnök Atyánk bennünket előkészített. Csak meg kell érteni az idők szavát, amely arra int, hogy itt a cselekvés órája.

Legyetek jó hazafiak, jó fiai Egyházunknak és munkálkodjatok a szebb, boldogabb jövő kiépítésén. Isten áldja!

Tábori levél. Kárpáti Béla szakaszvezető.

Kedves Kolping Testvéreim! E hó 1-én kelt Magyar János testvér lapját megkaptam. A lapon valami levelet jelez. Sajnos, a mai napig még nem kaptam meg. Megnyugtatlak benneteket, hála a jó Istennek, egészséges vagyok. A jó Isten megóvott eddig minden bajtól. Örülök, hogy a szakosztályok munkája ismét megindult. Arra kérlek benneteket, hogy kitartással dolgozzatok. Hadd lássa az egész ország, hogy a legényegyleti élet akkor is kitűzött útján halad, mikor a tagok legnagyobb része a hazát szolgálja. Köszönöm kedves megemlékezéseket. Várom leveleteket. Remélem mihamarább viszontlátjuk egymást. Üdvözletem minden Kolping testvéremnek.

Tábori levél. Loga László örvezető.

„Csak előre, édes fiam!” Ezt kiáltotta a megsebesült hadnagy, nekünk honvédeknek. Ezt kiáltja ma nektek a harcúton küzdő magyar honvéd. Csak előre édes barátaim! Mink harcolunk, vigyázva a magyar becsületre, akkor a jó Isten is megsegít bennünket a mindent megsemmisíteni akaró orosz henger előtt, amely Magyarország felé akart megindulni. Nagyon örülök, hogy folyó hó 20-án lélekben itt voltatok velem a harcok mezején. En is sokszor és szeretettel gondolok az egész egyletre. Sok üdvözet minden kinek.

Tábori levél. Fülöp József honvéd.

Örömmel értesülök az Új Nemességből, hogy ti, akik otthon maradtatok, komolyan dolgoztok és munkálkodtok az egyesület kebelében. Imáitokat nagyon köszönöm és most is kérem, hogy amíg mi itt harcolunk kint a vérzivatáron, vasárnap, mikor a kápolnában együtt vagytok, imádkozzatok értünk, hogy eredményesen harcoljunk legnagyobb ellenségünkkel szemben és megtudjuk állni mindig a helyüket, ahová állít a kötelesség. Szeretettel köszöntöm minden Kolping testvéremet. Isten áldja a tisztas ipart és kereskedelmet!

Tábori levél. Frecot György honvéd.

Déléltől 11 óra, lázas izgalommal szorongunk a moziateremben, ahol nem is olyan régen még Stalin tanait harsogta valamelyik jólfizetett agitátor. Most istentiszteletre gyűlt össze a városka helyőrsége. A lehetőséghez képest gyönyörűen feldíszítve várt a már templommá varázsolt helyiség arra a pillanatra, amikor Isten igéi hangzanak el az öszszgyűltekek lelki épülésére. Kiejtése után ítélve, felvidéki pap a prédikációban úgy megfogta a lelkeket, hogy szinte felmagasztosulva énekeltek a népi szent énekeket, mise közben Gounod: Ave Mariája hangzott el hegedűn, igazán művészi ihlettel, annyira magával ragadva minden embert, hogy a magyar himnusz szinte imaként könyörögte mindenki. Annyira meghatódott, hogy a lelkiatyja mise után engedélyt kért, hogy keresetlen szavakkal megköszönje az őszinte, példanélküli megnyilatkozást. Mondanom sem kell, hogyha ilyen beszédek és miséket hall és átél a magyar katona, egész héten átszellemülve és nagyobb megértéssel minden iránt teljesíti kötelességét. Nagyon hiányzott, hogy most vasárnap nem kaphattunk papot. Sok szeretettel üdvözlök mindenkit. Isten áldja a tisztas ipart!

EGYESÜLETI ÉLET

DOROG. Igen lendületes élet folyik a Dorog község Katolikus Legényegyletében tevékeny elnökönek, Thaller József plebánus vezetése mellett. A fiúk nagy szeretettel ragaszkodnak hozzá, valamint Salamon Imre igazgató tanító, világi elnökhöz. Wallandt Róbert, az egyesület dékánja nagy lelkesedéssel vezeti az ifjúsági életet és igen nagy része van az egymásután megrendezett nagyszabású előadásokban.

A most legutóbb megtartott kívánságverseny kirobbanó sikert eredményezett. Az előadást a bányatelepi munkás-kulturház nagytermében tartották meg. Az előadásban megjelentek Keszthelyi Gyula bányagazgató, Szilárd József főfelügyelő, valamint a katonai, bányatelepi és községi előkelőségek. A hangverseny nagyszabású rendezése Tiroler Béla érdeme. Az ünnepi estet Thaller József plebánus bevezető szavai nyitották meg, amelyben vázolta az egyesület működését és a mai est célját. Az ünnepi beszédet Lehmann Imre, az Orsz. Közp. Kat. Legényegylet prefektusa tartotta.

Az egyesület zenekara Gáldi Ernő vezényletével rendkívüli sikert ért el, ők kísérték az egyes énekeseket és irányították a hangulatot. Barlai Erzsébet ta most alakuló Napsugár Leánykör tagjának költeményei a „Drága kis katonám” és a „Bányászors” igen szép sikert aratott. Az előadásban Balogh Sándor konferált és ahányszor megjelent, a közönség nagy szeretettel és örömmel fogadta. A szereplők közül Balogh Mária, Sziffert Emmi, Kardos Anna, Papp Irén, Bagó Lajos, Bekő László, Rigó László, Rigó Károly, Bakonyi István, Horváth Jenő, Horváth József, Markos Nándor, Kőfalvi Ferenc értek el sikert. Ezen második kívánságverseny jövedelme ismét teljes egészében a Magyar Vöröskereszt javát szolgálta.

A központi kiküldött nagy örömmel látta ezt a lelkes és értékes munkát, amit az egyesület tagjai kifejtenek és biztosak vagyunk további eredményes munkájukban is.

NYIREGYHÁZA (Gör. Kat. Legényegylet). A legényegyleti élet nagy nehézségekkel küzd, mivel a katonai bevonulás vezetőink közül sokakat elvisz. Most megejtett tisztújításon a következő vezetőséget választottuk: **Kovács Gyula** g. k. hitoktató lelkes, ügyvezető elnök, I. dékán: **Davida Pál**, II. dékán: **Ifj. Kálai Károly**, jegyző: **Mester István**, pénztáros: **Völgyesi János**, háznagy: **Bara György**, könyvtáros: **Cerula Sándor**. Az elnök úr fiatalos hévvel igyekszik a legényéleti életet lendületesebbé tenni és a nehézségeket, melyeket a háborús idők okoznak, hozzáértő tudással elhárítja.

SÁRVÁR (Szombathelyi egyházmegye). Október 25-én tartottuk évi rendes közgyűlésünket. A közgyűlést főtisztelendő **Gryeneusz György** plebánus elnök úr nyitotta meg. Ünnepi beszédében rámutatott a katolikus legényegyleti mozgalom nemes hivatására, a katolikus ifjúság tömörülésének fontosságára ebben a zűrzavaros világban. Mert csak öntudatos, katolikus, jellemes és erkölcsös ifjakkal lehet egy szebb és boldogabb jövőt előkészíteni. Amíg tagjaink egy része a harctéren küzd fegyverrel a kezében a kereszténységért a mindent elsöpreni akaró szovjeturalom ellen és szent Hazánkért, addig mi itthon vállvetett munkával, új lendülettel és fiatalos hévvel fogjuk a katolikus iparos ifjúságot! Szent József zászlaja alá gyűjtömi. Velük szeretettel foglalozni, nekik nemcsak szórakozást, hanem lelki és szellemi gyarapodást nyújtani. Majd az elmúlt évi titkári, pénztárosi és dékáni jelentések után a közgyűlés szépságtá, lelkes közönsége megválasztotta az egyesület új vezetőségét és választmányát. Egyházi elnök: **Főt. Gryeneusz György** plebánus, világi elnök: **Horváth Gyula** műselymfestőde vezetője, titkár: **Kóczán Ferenc** káplán, karnagy: **Kozák Ferenc** kántor, I. dékán: **Dékán Miklós** kereskedő, II. dékán: **Gerse Kálmán** kereskedőseged, tiszteletbeli karnagy **Erőss János** ny. igazgató tanító, színjáték-

rendező: **Lakatos Lajos** igazgatótanító, pénztáros: **Darics György** tanító, tiszteletbeli pénztáros: **Majthényi Imre** fazekasmester, könyvtáros: **Horváth István** cipésmester, zászlótartó: **Markos Lajos** szobafestő segéd. Választmányi tagok: **Schleimer János** fazekasmester, **Mohr János** cipésmester, **Mátés János** szobabómeszter, **Károlyi János** szobabómeszter, **Szűcs Árpád** fodrászmester, **Pislinger Zoltán** Hangya üzletvezető, **Rédecsi Kálmán** szobafestőmester, **Nagy Dezső** postakiadó, **Kiss Kálmán** pénzbeszedő, **Oláh János** bogárnárségéd. Póttagok: **Galavics Károly** fodrászsegéd, **Dénes József** kovácssegéd, **Bódi Lajos** kereskedőseged, **Farkas Imre** szobafestő. Kóczán Ferenc káplán úr nagy buzgalommal és szeretettel vette kezébe az egyesület ügyét és minden erejével azon van, hogy a legényegyleti mozgalom ügyét diadalra vigye a sárvári Legényegyletben is. Az újonnan megválasztott vezetőség és választmány minden tehetségével igyekezni fog, hogy az idei évben is méltó legyen a sárvári katolikus legényegylet régi multjához.

CSONGRÁD (Csanádi egyházmegye). A legényegyleti élet főmozgatóereje **P. Csizmadia Keresztély** ferencrendi áldozópap, elnök. Munkájában segítségére vannak még: Világi elnök: **Fái József** tanító, I. dékán: **Pataky Mihály** kőművessegéd, II. dékán: **Ornyik László** kereskedőseged, jegyző: **Hajdu Dezső**, gondnok és vigalmi elnök: **Meneser István** cipészsegéd, háznagy: **Nagy László** szobafestő, választmányi tagok: **Kádár Mihály** és **Nagy K. János** öreglegények. Egyletünk 45 felavatott lelkes ifjával kezdte meg az évi működését. Október 15-én este nagyon jólsikerült műsoros családi estet rendeztünk, mely estén a rendezőgarda munkájával felülmúlta önmagát. Minden vasárnap egyletileg megyünk templomba. Énekkarunk szépen működik és a szentmiseken mi adjuk az éneket. A heti gyűlések keretében működik az Önképzőkör is és ifjúságunk önképzését nagyban elősegíti az elnök úr

**A márt megoldjuk, a jövőt kiharcoljuk —
És helytállunk mindenütt!**

segítségére, mely nem ismerve határt foglalkozik velünk. Fiatalos hévvel, lendülettel és odaadással dolgozik a legényegylet előbbrevitelén és a vezetőség odaadé munkájával az ifjúság önevelését szolgálja. Heti jellemképző előadásaiiban ad irányítást és vezet bennünket Krisztushoz a mi Mesterünkhöz. Örök célunk megvalósítani a legényegyleti mozgalomnak jelmondatát: „Krisztus és én, mi ketten masírozunk az élet és az örökélet útjain.”

BEREGSZÁSZ (Nagyváradai egyházmegye). Tagjaink közül sokan katonáskodnak és így a legényegyleti élet nem olyan mozgalmas, mint azelőtt. De ezt a nehézséget **dr. Mézáros János** szeretett elnök-Atyánk hozzáértő tudásával áthidalja és igyekszik az ifjúságot összefogni és a legényegyleti életbe tömöríteni. Az ő vezetésével Hazánk iránti kötelességeket teljesítjük a szerdai gyűlések keretében. Jellemképző előadásaiival megmutatja az utat nekünk, hogy milyennek kell lennünk és a tanítását igyekszünk kint az életben megvalósítani. November 29-én színiskosztályunk *Mezőkaszonyban* a *Virradat* című színdarabot adta elő nagy sikerrel a szegény gyermekek téli ruha-akciójára. Az előadás előtt elnök-atyánk tartalmas beszédet tartott. A karácsonyi ünnepek alatt a *Virradat* c. színdarabot a vidéki falvakban több helyen elő fogjuk adni a Vöröskereszt javára. Ezzel a tettünkkel akarjuk a hátrétegen küzdő honvédeink napjait könnyebbé és elviselhetőbbé tenni és egyben a magyar népet tanítani akarjuk. Részt kérünk a népművelésből ezzel. Majd az *Itél* az Isten című színradabot fogjuk előadni egyesületünk kebelében működő *Leventeszakosztály* rendezésében. A társadalom nevelése mellett nem feledkezünk meg lelki életünk neveléséről sem. Az advent alkalmával lelki gyakorlatot tartottunk. Majd a lelki gyakorlatot ünnepélyes közös szentáldozás fejezte be. Egyleti zászlónk alatt vonultunk fel és ezzel a felvonulásunkkal hűségünket bizonyítottuk be *Kolping Atyánkhoz*.

Az egyesületi életben elnök-atyánk segítségére vannak még **Pfeiffauf Sándor** borbély- és fodrászmester, mint elnök, I. dékán: **Harajda Dezső** káplán, ifjúsági igazgató, II. dékán: **Jakner Tibor**, a színiskosztály vezetésével **Ragyóczy Pál** munkálkodik a legényegyleti életben. Az őszi munkaév kezdetén megindult ambícióval folytatjuk munkánkat és reméljük, hogy egyleti munkánkkal megalapozói leszünk az új Magyarországnak.

APATIN (Kalocsai egyházmegye). Az évi rendes közgyűlésen a következő tisztikart választottuk: Egyházi elnök: **Wildinger Mihály** káplán, II. elnök: **Eisele Ferenc** káplán, világi elnök: **Mayek Antal** építész, II. világi elnök: **Pazier János** szabómester, I. dékán: **Fradl Antal** cipész, II. dékán: **Kiefer Ferenc** cipész, pénztáros: **Gossen János** kosárfonó. Az egyházi elnök atyánk vezetése mellett nagy gondot fordítunk az önevelésre. Heti gyűléseink keretében az ifjúság önképzéséről sem feledkezünk meg és a szórakozás mellett elnök-atyánk gondoskodik arról, hogy megfelelő legényegyleti nevelésben részesüljünk.

RAKOSHEGY (Váci egyházmegye). Legényegyletünk 1942 november hó 3-án tartotta évi rendes közgyűlését. A közgyűlésen a következő tisztikart választottuk: Egyházi elnök: **dr. Nacs Lajos** plébános, világi elnök: **Vidra Béla**, társelnök: **Bozay Zoltán** és **Füzesi Antal**, I. dékán: **Garamvölgyi Béla Rezső**, II. dékán: **Raffay Béla**, pénztáros: **Kazinczy Ferenc**, gondnok: **Gyurkovics Zoltán**, számvizsgáló: **Tóth János**, választmányi tagok: **Handl Ferenc** és **Gyurkovics János**, pénztári ellenőr: **Gyurkovics János**, jegyző **Sárossy András**, titkár: **Nagy László**, ifjúsági pénztáros: **Grósz Pál**, Nap-sugár Leányclub elnöke: **Bajor Gyuláné**, ifjúsági vezetőnő: **Gorszky Anna**. A Legényegylet és a Nap-sugár club november hó 30-án az OTI által jólsikerült, erkölcsileg is kifogástalan családvédelmi és szakirányú vetített képes előadást rendezett December 6-án hazafias jellegű

családias Mikulás-estet rendezett. A bevételék tisztá jövedelmét a szegénysorsú honvédsaladók felszerelésére fordította. A Legényegyleti élet a heti gyűlések keretében elnök atyánk vezetése mellett szép eredményeket ért el és a jövőben is igyekezni fogunk *Kolping Atyánk* igazi szellemét megőrizni.

PAKS (Kalocsai egyházmegye). Fájó szívvel búcsúztunk el elnök-atyánktól, **Főt. dr. Juhász Páltól**. Az ő sok-sok munkája és fáradozása segített előre bennünket és adta meg az irányt és mutatta meg az utat, melyen Krisztust követnünk kell. A Gondviselés most elszólította közülünk és új állomáshelyén reméljük, hogy azt a lendületet, mellyel nálunk dolgozott, az ottani fiatalokat is az egyleti élet lelkes tagjaivá fogja tenni. De egyletünk nem maradt árván, mert **Főt. Szigeti László** új elnök atyánkbán szintén fiatalos lendülettel bír és áldozatot nem kímélő vezetőt kaptunk. Már át is vette az egylet ügyeit és nagy hozzáértéssel és alkotásvággyal vezet tovább egyletünket. November hó 22-én nagy sikerrel adtuk elő az „Örök fény” c. színdarabot. A szereplőgárdából kiváló játékvál különösen kitűnt **Szelp József** ifjúsági jegyző és **Ramocsa Jolán** nap-sugárka.

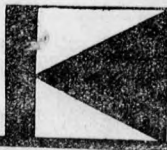
SOMORJA (Esztergomi egyházmegye). Egyletünk új vezetősége: Egyházi elnök: **Kovács Mihály** plébános, II. elnök: **Rózsavölgyi László** káplán, világi elnök: **id. Farkas Károly**, II. világi elnök: **Somorjai János**, titkár: **Safarit József**, pénztáros: **Gottlieb Ferenc**, háznagy: **Zakariás István**, pénztárellenőrök: **Ásványi Sándor** és **Záborszky Károly**, I. dékán: **Pogány Péter**, II. dékán: **Takács János**, könyvtáros: **Ásványi József**, könyvtáros h.: **Csóka Lajos**, választmányi tagok: **Schwartz János**, **Szilvási József**, **Szabó László**, **Tóth Pál**, **Kaluz Károly**, **Gyurkovics Ferenc**, **Szítás Kálmán**, **Vargha Móric**, **Laposs Ferenc**, **Sághy László**, **Kelley István**.

Kiadja: az Orsz. Központi Katolikus Legényegylet, Budapest, VII., Rotenbiller-utca 20—22.

Felölös szerkesztő és felölös kiadó: vitéz **PINTER JÓZSEF**.

vargyasi Máté Ernő nyomdaja, Bp., VIII., József-u. 61. Telefon: 139—259.

ISTEN ÁLDJA

A TISZTES

IPART!